

felig heller ikke holde paa eller stemme for Forslaget under Nr. 58; thi saa have de Herrer, forekommer det mig, paa det eleganteste bevist, at de ikke paa nogen Maade ville have, at vi skulle kunne følges ad, men kun taage politiske Hensyn. Derfor vil det interessere mig at høre, om den højtærede Minister virkelig er villig til oppe i Landstinget at kæmpe for Nr. 77 som sit eget Forslag; thi det forekommer mig rigtignok, at Nr. 58 og 77 ubetinget maa følges ad. Jeg vilde helst have, at Nr. 59 ogsaa kom med; det forekommer mig, at jeg har her i min Tale leveret Bevis for, at Lærer Gulbrandsen er en Mand, der har tjent Staten i henved 20 Aar, og som er bleven affdiget fra sit Embede, ikke for uhæderlige Ting, antager jeg; thi saa var han bleven fagsøgt. Hvor mange Andragender om Understøttelse, ikke alene til de paagældende, men ogsaa til deres efterladte, have vi ikke henvist, naar de have tjent Staten i henved 20 Aar. Det er ikke mange Dage siden, at Krigsministeren kom ind i Finansudvalget og gjorde den Aftale med os, at herefter skulde vi kun henvise Andragender om militæres efterladte, naar Vedkommende havde tjent i henved 20 Aar, men naar de havde tjent i 20 Aar eller henved 20 Aar, vilde han, naar vi derefter henbiste dem, være villig til at gøre noget for dem. Naar det er saadan, forekommer det mig ogsaa billigt og rimeligt, at denne Mand, der har tjent Staten og det danske Folk i 20 Aar, nok kunde tilkomme at saa en Understøttelse paa 600 Kr. Jeg vil altsaa for mit Vedkommende gøre min Afstemning afhængig af, hvorledes den ærede Minister stiller sig til denne Bevilling. Hertil skal jeg indskrænke mig. Jeg beklager, at Situationen har udviklet sig saaledes, at vi skulle have en Diskussion her i Tinget om disse personlige Spørgsmaal, men det have vore politiske Modstandere gjort nødvendigt.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (S. Scavenius):

Det første Endringsforslag, jeg skal have den Ære at omtale, er Nr. 54, hvor jeg har foreslaaet en Understøttelse til, eller rettere sagt et Tillæg til Pension for Fuldmægtig Werlauff i Kultusministeriet. Jeg ser jo nok, da dette Forslag ikke er tiltraadt, ikke en Gang af et Mindretal, at Udfigterne kun ere ringe for denne Mand; men jeg føler mig dog forpligtet til at udtale for det høje Ting, hvad der kunde begrunde, at man gav denne Mand en forhøjet Pension, saaledes som jeg har foreslaaet. Sagen er, at denne Mand har været ansat i Kultusministeriet i

saarledes mange Aar; han har været ansat som Fuldmægtig siden 1856 og har nu indgivet sin Ansøgning om Afsted. Han har været saa uheldig, at han har været ansat i et Kontor, hvor der aldeles intet Avancement har været. Den fornylig afdøde Kontorchef Sonquidres blev ansat som Kontorchef i 1848 og blev ved at staa som saadan lige til sin Død nu for nylig. Fuldmægtig Werlauff har opfyldt sin Tjeneste til sine foresattes Tilfredshed, men det har ikke været ham muligt at avancere, han har været standset i hele sit Avancement og er derfor aldrig kommen ud over Fuldmægtigvirksomheden. Nu har hans Pension været den, at han har haft en Gage som Fuldmægtig, stor 2,400 Kr. og ved Siden deraf et Ekspeditionshonorar af 600 Kr. Det, som jeg nu beder om, er nu i det hele, at man foruden den ham tilkommende Pension af de 2,400 Kr., altsaa 1,600 Kr., ogsaa vil give ham en Pension, hvad han ingen Ret har til, af de 600 Kr., han har havt i langstommelig Tid som Tillæg til sin Gage, og som han har faaet, særlig, fordi Ministeriet anerkendte, at han var uheldig stillet, idet Avancement var fuldstændig stoppet for ham. Det er min Grund til, at jeg har tilladt mig at stille dette Forslag, og jeg synes nok, at man uden Brud paa noget Princip og uden Frygt for Konsekvenser kunde have fulgt mig paa dette Punkt.

Under Nr. 58 har jeg foreslaaet en Understøttelse til Højskoleforstander, Kapitaen Nielsen, Hindholm. Jeg har ikke foreslaaet denne Understøttelse paa Grund af, at han er en ivrig Højremand, en ivrig Agitator i Højres Sag, ikke en Gang paa Grund af, at han har været Højskoleforstander, men paa Grund af, at han har været Forstander for Holsteinsmindes Opdragelsesanstalt i mange Aar og derved efter min Mening gjort sig fortjent til denne Understøttelse. Jeg ser ikke, der er nogen som helst Sammenhæng mellem dette Forslag og det, jeg har stillet under et senere Nummer om Understøttelse til affdiget Kapitaen Sørensen; men i alt Fald maa jeg tillade mig at sige til den sidste ærede Taler, at han har ikke Ret til at stille det Spørgsmaal til mig, han stillede. Thi det ærede Medlem har jo ikke tiltraadt Forslaget under Nr. 58, han saalder altsaa ikke fra her. Jeg maatte forstaa hans Udtalelse saaledes, at han i Udvalget havde stemt for dette Forslag, men at han, efter at have hørt Højres Ordførers Udtalelser, nu maatte falde derfra. Men det er jo ikke Tilfældet, det ærede Medlem har jo ikke tiltraadt Forslaget og har altsaa ikke Ret til at spørge mig, hvorledes jeg vil stille mig, hvis han stemmer, saaledes som han